

Konfliktløsning i Fuglereden

Metode:

Vi arbejder efter en metode som hedder Mediation. Det er en metode som er udviklet til at løse konflikter blandt voksne, men den kan også bruges til at løse konflikter blandt børn. Børnene lærer at se hinandens behov og interesser, når de i stedet for at slå snakker om, hvorfor de bliver uvenner. Metoden går ud på at en neutral person hjælper stridende parter med selv at finde en løsning på deres konflikt. Først får børnene lov til at fortælle, hvordan de oplever problemet. Dernæst udvikler de forskellige løsningsforslag, en form for ideudvikling, og til sidst forhandler de sig til rette og bliver enige om en løsning

- Vi vil gerne fremstå som gode tydelige eksempler. Det vi siger, mener vi.
- Omgangstonen skal være positiv.
- Anerkendende og ligeværdig relation. Snakke stille og roligt, give plads til begejstringen.
- Kunne aflæse såvel verbal som nonverbal kommunikation.
- Vi vil videregive handlemuligheder til kollegaer og snakke med forældrene.

Hvad vil vi opnå med Mediation?

- Ikke skælde så meget ud.
- Lære børnene at løse konflikter selv.
- At udvikle børnenes sociale kompetencer.

At se konflikter som en udviklingsmulighed.

Eks. Rasmus slog mig, han står dernede...

Mads forventer så at den voksne vil skælde Rasmus ud.

Ovenstående er et klassisk eksempel på børns forventninger til konfliktløsning. Barnet er sandsynligvis vant til, at den voksne skærer igennem, overtager konflikter og gør sig til dommer.

Nogle børn blander sig med magt skælder ud og tror, at de kan hjælpe.

Andre reagerer selvudslettende eller går ind og gør tingene for andre for at undgå konflikter.

Det kræver mod og selvsikkerhed at indgå i en konflikt.

Når voksne overtager løsningen af børns konflikter, så fjerner man muligheden for at der gennem konflikter skabes udvikling og læring på børnenes betingelser.

Løsning af konflikter kan gennem en aktiv involvering af konfliktpart vendes til alene at være et irritationsmoment til at være en udviklingsplatform.

Vi definerer en konflikt som en uoverensstemmelse mellem 2 personers umiddelbare behov – konflikter er en nødvendighed i forbindelse med identitetsudvikling, afprøvning af grænser og indplacering af egne handlinger i forhold til gældende normer og rammer.

Konflikter mellem børn er en del af det enkelte barns liv. Konflikter opstår med jævne mellemrum, enten fordi barnet selv starter en konflikt, eller bliver en del af en konflikt.

Det er således ikke konflikten selv, der er det interessante, men konflikten opståen og den læring der kan opstå i tilknytning til konflikter og deres løsning, idet det kan være en anledning til at komme tæt på og til at lytte.

Konflikter skal løses ellers skabes der ingen læring eller udvikling for de involverede børn.

Konflikter skal ikke ses som et irritationsmoment men som en udviklingsmulighed.

Valg af konfliktløsninger bliver anderledes, når man ser den som et udviklingspotentiale frem for irritation.

Det bliver en udfordring frem for et problem.

Den positive konfliktløsning er kendetegnet ved:

- At der skabes vind-vind situation
- At der vises respekt for begge parter synspunkter.
- At det enkelte barn kan bevare sin integritet.
- At der klarlægges og gives rammer.
- At der gives handlemuligheder.
- At der skabes gensidig forståelse af hinandens situation (motiver- verdensbilleder)

Der skal dog bemærkes at der ved konfliktløsning skal tages hensyn til barnets dagaktuelle situation, da konflikten karakter og løsning er præget af barnets sindstilstand.

Metoden lægger op til, at den voksne giver mere tid til, at børnene finder egne løsninger frem for, at den voksne tager beslutninger.

De voksne tager sig af begge parter uden at dømme og uden brug af skældsord.

Metoden bruges med henblik på, at de skal få en større viden og redskaber til at acceptere hinanden, og at de hele tiden lærer noget.

Børnene går selv ind og er medløser af konflikter. Der sættes ord på følelserne, og der findes nye handlemuligheder.

De voksne tager sig først af den "sårede", og dernæst af konfliktløsningen uden brug af skældsord. Den voksne giver mere tid til, at børnene finder egne løsninger, frem for at den voksne tager beslutningen.

Det at slå er en uacceptabel handling, men det er vigtigt, at den voksne sætter ord på, der går bag handlingen. Der skal sættes ord på følelserne.

Man kan starte med at opbygge færdigheder hos børn ved at indlede med prægning/forståelse af egne handlinger allerede som treårige.

Når vi arbejder med at sætte ord på følelser og handlinger, får børnene større mulighed for at læse konflikter verbalt. I takt med at de udvikler sociale kompetence, bliver de også bedre til at løse konflikter – konfliktløsning er en læringsproces for børnene.

Første skridt er at blive bevidst om egne følelser/handlinger og dernæst se, hvad de gør ved den anden.

De skal lære hele følesesspektret at kende, og dels kunne rumme, at er man venner, kan man også blive uvenner.

Beskrivelse af hvordan metoden anvendes i praksis.

1. Afdækning.

Den voksne tager først hånd om den "sårede", og spørger efterfølgende på skift barn 1 og barn 2 om hvordan de har oplevet situationen. '

Det er ikke tilladt at f.eks. barn 2 afbryder barn 1, når han/hun fortæller, ligesom det heller ikke er tilladt at bruge skældsord om den anden.

Det er hele tiden den voksnes rolles rolle at stille åbne, afklarende spørgsmål (hv-spørgsmål)

Der stilles spørgsmål til barnets oplevelser og følelser, og den voksne hjælper barnet med at sætte ord på. Der ledes ikke efter årsagen til konflikten, men derimod søges afklaring af børnenes oplevelser af konfliktsituationen. Den voksne er garant for at begge børn bliver hørt og taget alvorligt.

2. Afklaring.

den voksne gentager/opsummerer hvad henholdsvis barn 1 og barn 2 har fortalt og spørger ind til om det hun opsummerer er forstået korrekt.

Der stilles også eventuelt afklarende spørgsmål og ved slutningen af denne fase kendes billedet af hvad henholdsvis barn 1 og barn 2 har oplevet, og hvad der er konflikten kerne.

3. Løsningsforslag.

Den voksne spørger ind til hvad der skal til for at henholdsvis barn 1 og barn 2 kan være tilfredse.

Børnene kommer med forskellige forslag.

Den voksne opsummerer og spørger til sidst begge børn om de kan acceptere den aftalte løsning. Dermed er aftalen lavet, og børnene kan komme videre.

Der er tale om en proces, hvor ingen har tabt, ingen har fået skylden – tværtimod er oplevelsen at der er to vindere som begge har fået plads til at fortælle, og indflydelse på aftalen.

Forskellen på brug af mediationsmetoden i henholdsvis børnehaven og skole er primært i sidste fase, hvor der i skoleregi gøres et grundigt arbejde med at skrive løsningsforslag, og dernæst prioritere indtil parterne kan indgå en fælles aftale.

Specielt spørgeteknikken, der hjælper børnene med at sætte ord på deres følelser, og reflektere over egne handlinger er et godt redskab der både understøtter barnets sproglige, intellektuelle og sociale udvikling.